Deres pengeinstitut

Sennels Sparekasse

filial af

Sparekassen for Thisted Amt

KONTORTID: Mandag 14—16 og fredag 10—12

Telefon nr.: Sennels 42

De bedste indkøb af korn - foderstof - gødning - frø - såsæd - brændsel - høstbindegarn samt sprøjtemidler
gør De hos
NORDTHY KORN A/S . TELEFON SENNELS 90

ERLING VESTERGAARD
Tømrer- og snedkerforretning
Telefon Sennels 95

Jens Christensen
Sennels Auto- og Cykelværksted

Sigfred Jensen
Sennels Smede- og Maskinforretning
Telefon Sennels 15

Anders Søgaard
Kolonial - Isenkram - Brændsel
Telefon Sennels 17

E. Sørensen
Kolonial - Isenkram - Foderstoffer
Telefon Sennels 4

P. Heskjær Jensen
BAGERI OG CONDITORI
Telefon Sennels 35

POUL J. VRIST
Tømrer og bygningssnedker
Telefon Sennels 103

Sennels Smede- og Maskinværksted
v/ KAJ GREGERSEN
Telefon Sennels 25

Sennels Malerforretning
v/ Aage Riegels Nielsen
Telefon Sennels 58

Sennels HOKI Købmand
Kronborg Brix Nielsen
Telefon Sennels 16

Hov Købmandshandel
Telefon Skovsted 27

SENNELS SOGNEBLAD

Udgivet af Sennels sogns menighedsråd, Sennels pr. Thisted, Postkonto 173 34. - I bladudvalget: Johan Gerstrøm, Judith Christensen, Anders J. Hindsholm (red.) - Tryk: T.A.T. og Kaj U. Offset, Thisted.

GENFØDT TIL ET LEVENDE HÅB

En påskeprædiken af sognepræst Anders J.Hindsholm.
Tekst: Mark.16.1-7.

Kvinderne gik ud til graven for at sørge for den døde, fortæller Markus, for at vise ham den sidste hengivenhed og ære. Det havde ikke meget med fornuft at gøre - fornuften vilde sige, at den døde jo kunde være ligeglad, han kunde jo ikke mærke deres omsorg. Men kvinderne har åbenbart ikke ladet sig bestemme af deres fornuft. De har følt i deres hjerter, at de måtte gå derud.

Da de kom derud, var den døde der ikke. Der var intet lig i graven. Der var kun en ung mand, som sagde til dem, at det ikke kunde nytte at søge efter Jesus af Nazareth dér; han var der ikke, han var opstanden. Men de kunde sige til hans disciple, at han vilde møde dem i Galilæa.

Sådan fortæller Markus. De andre evangelister fortæller nogenlunde det samme. Derfor er det jo ikke sikkert, at det er sandt.

Vor fornuft vil selvfølgelig sige, at det er løgn. Vor fornuft vil sige, at disciplene havde fjernet liget. Vor fornuft har jo aldrig hørt magen: at en død mand skulde blive levende, rejse sig og stå op fra sin grav. Det går fornuften ikke med til.

Men mennesket lever ikke af fornuft alene. Vor fornuft er ej den herre, som alting råde bør. Fornuften skal ikke bestemme, hvad der er sandt og hvad der er løgn,

nr. 38 påsken 1969

den skal ikke regere over os. Får den lov til det, kommer vi under et strengt styre. Da går det, som det gik den lille Kay i H.C.Andersens eventyr; da han blev forskrækket over den vilde fart med snedronningens slæde, vilde han bede sit fadervor, men han kunde kun huske den lille tabel. Skal fornuften regere, da lægger den sin firkantede ramme over livets mangfoldighed, og det der ikke kan passes ind i rammen, det er slet ikke til, siger fornuften.

Fornuften er kun bestemt til at være tjener, den er kun ansat som forvalter hos hjertet. Hjertet har sine grunde, som fornuften ikke kender. Et menneske lever måske i et andet menneskes kærlighed, og menneskets fornuft begriber ikke denne kærlighed hos den anden; fornuften kan begribe venlighed, som betaler sig, sympati på grund af fælles interesser og fælles syn på tingene, taknemlighed, som der bliver lagt mærke til, og som derfor også betaler sig. Men den kærlighed, der ikke spørger efter fortjeneste eller værdighed eller betaling, den kærlighed, der blot giver og ikke tager - den begriber fornuften ikke, den passer ikke ind i rammen af psykologi og adfærd og alt det, som fornuften regner med. Hjertet har sine grunde, som fornuften ikke kender - at gå ud til en grav for at pleje en død, vise den døde sin kærlighed, det begriber fornuften ikke, det er jo ufornuftigt. Men hjertet vil det sådan.

Fornuften begriber ikke, hvorfor Jesus skulde slås ihjel; han havde jo intet ondt gjort, og det der med at lide og dø i andres sted, det er jo noget pjat. Hjertet ved, at et menneske kan blive så bundet af sin skyld, at det eneste, der kan give det menneske nyt håb og mod, er visheden om, at "han blev såret for vore overtrædelser og knust for vor brødes skyld", at "han har gjort fyldest for alle vore synder." Fornuften begriber udmærket, at han blev slået ihjel - fornuften forstår sig udmærket på døden, den er jo naturlig og rimelig, alt levende skal dø, slægt skal følge slægters gang. Men hjertet protesterer, hjertet må bøje sig for døden, men giver den ikke ret, hjertet dør under protest, det vil leve, tro og håbe. Til jord skal du blive, siger vi til den døde, når kisten er sænket i graven, og fornuften nikker inderligt: det er fornuftig snak. Af jorden skal du igen opstå, fortsætter vi, og fornuften protesterer inderligt: det er noget værre vrøvl. Og hjertet tør måske slet ikke diskutere med sin selvsikre forvalter, hjertets håb er måske svagt og kraftesløst, men der er et håb, det håb, som vi giver udtryk i det næstsidste, vi siger til de døde: Lovet være Gud, som har genfødt os til et levende håb ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde. Hjertet vil tro og håbe - ikke tro på en død og håbe på en grav, men tro på den opstandne og håbe på lod og del i hans opstandelse. Hjertet vilde måske hellere tro på sjælens udødelighed eller sådan noget, som lod sig diskutere med fornuften - men i troen må det holde sig til ham, som gik i vort sted og døde vor død. I troen må hjertet sige med salmens enfoldige ord:

Så sandt som han vor næste er,
for os i graven gået,
vi ved, hvis vi skal blive der,
han aldrig var opstået.
Han aldrig hjem til Himlen gik,
hvis ikke os han med sig fik.
Han delte vor elendighed,
derfor vi ved,
han deler med os Himlens fred.

Her taler troen på Guds dårskab, hvorom apostelen siger, at den er visere end menneskene. Det, der var noget sludder for verdens visdom, for vor tanke og fornuft, det, siger Paulus, udvalgte Gud for at gøre de vise til skamme. Det åbenbarede han for umyndige og enfoldige gennem prædikenens dårskab, hvormed Gud vilde frelse verden. Frelse betyder frigive, sætte i frihed. Prædikenens dårskab skal fri os fra at være slaver under vor egen visdom, forkyndelsen af Kristi opstandelse skal befri os til at tro og bekende Guds kraft, som er stærkere end døden, Guds kærlighed, som elsker livet og vil sejre over døden og kulden i vore sind. Vi forstår ikke, hvad opstandelse er - men evangeliet om Kristi opstandelse vil sige til vore hjerter, at døden ikke skal have det sidste ord, at Gud har sagt nej til vort ulydige og kolde liv ved at korsfæste det sammen med Kristus - og sagt ja til, at vi midt i dette liv må være hans børn, som i dåben er genfødt til et levende håb om et nyt liv i fællesskab med den opstandne. Et liv, som er skjult, men ikke skal forblive skjult, en fremtid, som er i faderens hånd. Evangeliet vil give os at leve frimodigt i dette dømte og fortabte liv, leve i troen på vor dåbs nåde og i håbet om hans riges komme.

Så skal vi høre evangeliet og af hjertet synge vore påskesalmer. Og synge med Jakob Knudsen: "Se, da stiger solen af hav på ny, alle dødens skygger for evig fly..."

Skolefesten

Også i år havde vi en vellykket fest på skolen. Den blev af pladshensyn fordelt på to dage, hvilket viste sig at være en stor fordel. Der blev bedre forhold for tilskuerne til komedien, og der blev mindre trængsel om boderne i forhallen. Endvidere kunne spillemanden tilpasse sin musik efter, at det den ene dag mest var de mindste børn, der skulle tages hensyn til, mens den anden aften var de større elevers.
Ligesom sidste år stod 5. klasse for den væsentlige del af aftenens underholdning, idet klassen under lærer Petersens instruktion havde indstuderet en dramatisering af H. C. Andersens "Lille Claus og store Claus". Stykket blev fremført livligt og muntert, og de små aktører gjorde instruktøren ære. De høstede da også begge aftener et kraftigt bifald.

Det økonomiske resultat af festen blev således:

Indtægt		1995.oo kr
Udgift:		
afgift til teaterforlaget	85.oo	
musik	25o.oo	
pølser	2oo.oo	
kolonial, sodavand	347.oo	
brød, kager m.v.	241.oo	
billetter	13.3o	
æbleskiver	25.oo	
leje af bænke	22.5o	
diverse	21.o7	12o4.87 -
overskud		79o.13 kr

Brev fra Cypern

Nicosia, i marts 1969

Kære Sogneblad!
Cypern har haft den vådeste vinter i mange, mange år, og den er ikke forbi endnu. I begyndelsen af marts fik vi nogle dage med solskin og dejlig varme, men siden har vi igen haft regn og gråvejr og regn igen. Floden, der løber gennem byen, og som sædvanligvis kun er en bred bæk på bunden af flodlejet, er svulmet op til en rivende strøm af lerbrunt vand. Irske Bro, den lave vejbro, der fører over floden lige neden for den danske præstegård, har i flere dage været lukket på grund af oversvømmelse; det er meget besværligt, eftersom hovedparten af den interne danske trafik går over denne bro. Nu må vi køre en stor omvej for at komme over floden; det kan ikke nytte at prøve at køre gennem vandet, det erfarede føreren af en stor engelsk militær-lastvogn forleden. Han fik motorstop midt ude i strømmen og måtte kravle op på førerhusets tag for at være på det tørre; der sad han til almindelig forlystelse for talrige tilskuere på begge sider af floden, indtil nogle danske soldater med stort besvær fik ham og vognen bjerget "i land". Næste gang skal han nok sørge for at køre udenom...

Flodlejet udgør en del af den såkaldte "grønne linie", den grænse, der deler Nicosia i en græsk del og en tyrkisk del. Inde i den gamle by følger grænsen en hovedgade tværs gennem byen; i den gade må der ikke færdes hverken tyrkiske eller græske soldater, og vil man passere fra den ene bydel til den anden, må man standse ved kontrolposter, hvor cypriotisk politi kontrollerer ens papirer - med mindre man er i FN-uniform. Selve den grønne linie tværs gennem byen afpatruljeres af danske FN-soldater; de holder øje med de græske maskingeværstillinger til den ene side og de tyrkiske til den anden; hvis en af parterne går i gang med at udvide en stilling eller flytte den frem, rapporterer de danske vagtposter til deres kompagni, og kompagnichefen må så se at få forehavendet stoppet - ved henstillinger og overtalelse, FN-styrken må ikke bruge magt undtagen i selvforsvar.

Virkelig kritiske situationer er ikke opstået i vinterens løb; de to parter mistænker bestandig hinanden for at have agressive planer, men de har holdt sig fra skyderier. Repræsentanter for de to parter fører løbende forhandlinger med hinanden med henblik på at skabe afspænding, men forhandlingerne går trægt, og i det daglige er der her i Nicosia meget lidt samkvem mellem de to befolkningsgrupper. Grækerne tør ikke komme i den tyrkiske bydel og omvendt. Vi bor i en lejlighed i et helt nyt hus i den tyrkiske del; da vi flyttede ind lige efter jul, var der endnu ikke tilsluttet elektricitet, det kunde ikke ske, før nogle kommunale (græske) teknikere havde inspiceret installationerne, og de lod vente på sig. Da de endelig kom, havde de dansk FN-politi med som eskorte.

Onde tunger påstår, at den cypriotiske regering slet ikke er særlig interesseret i afspænding. En tilbagevenden til fredelige tilstande vil jo betyde, at FN-styrken bliver overflødig. Og de ca. 6.000 FN-soldaters til-

stedeværelse betyder en væsentlig indtægt for Cyperns statskasse og erhvervsliv...

St. Sophia Cathedral - Nicosia

Man må nok regne med, at der indtil videre vil være FN-tropper og dermed også danske soldater på øen. De fleste af soldaterne kan godt lide at være her, og mange søger forlænget tjeneste. Den militære styrke udgør i øjeblikket knap 500 mand; sammen med ca. 40 politifolk udgør de den danske menighed på Cypern, som feltpræsten skal være præst for.

De fleste af dem bor i et område, der strækker sig som en smal stribe langs den grønne linie. Fra den ene ende af "sognet" til den anden er der 4 - 5 km. I den ene ende bor stabskompagniet, der sørger for, at hele styrken får de nødvendige forsyninger af mad, brændsel, benzin o.s.v.; her er også motor- og andre værksteder, postkontor m.v. I den anden ende ligger C-kompagniet og midt i området A-kompagniet; begge disse kompagnier sørger for vagt- og patruljetjeneste langs den grønne linie. C-kompagniet bor i en stor skolebygning, de to andre kompagnier er indkvarteret i forskellige større og mindre beboelseshuse langs med "linien" ; de fleste af disse huse blev forladt af deres beboere, da urolighederne begyndte, og den cypriotiske regering har så beslaglagt dem og stillet dem til rådighed for FN. Det danske hovedkvarter har lokaler på et hotel midt i området, lige uden for den gamle bymur; lige overfor er infirmeriet, hvor 2 danske læger og en tandlæge forretter tjeneste, og hvor man kan blive indlagt i tilfælde af lettere sygdom. Skal der egentlig hospitalsbehandling til, bliver man sendt ud til FNs felthospital 15 km. uden for Nicosia; det er indrettet i en tidligere fangelejr og drives af østrigere. Vi har sædvanligvis fra 2 til 6 danskere indlagt på felthospitalet, i mange tilfælde på grund af fodbold-skader; her spilles meget fodbold. For ikke så længe siden slog vi svenskerne 3-1 og vandt dermed FNs Cypern-mesterskab; da var stemningen høj i hele området. Fodboldbanen ligger lige bag infirmeriet, det er meget praktisk...

Langs ad linien findes desuden bibliotek og velfærdskontor, der ordner orlovsrejser til Israel og Ægypten og tager sig af andre fritidsarrangementer, herunder filmforevisning; der vises film 3 aftner om ugen ved hvert kompagni, men filmene er ikke bedre end dem, de plejer at spille i biograferne i Thisted. Så er der den fælles kantine, hvor man kan købe daglige fornødenheder - tobak og chokolade, toiletartikler, dåsekonserves o.s.v.; den har lokaler i det hus, vi kalder præstegården. I kantinen sælger man også fotoudstyr; det er vist især af den grund, at mange fra de øvrige FN-kontingenter også kommer der, der er stor tilstrømning af finner, canadiere, irere o.s.v.

Præstegården er en rummelig villa, der ligger lige ved flodbredden. Her har præsten og intendanturofficeren hver et værelse, kantinen beslaglægger køkkenet og spisestuen, tilbage bliver en stor, men meget sparsomt møbleret dagligstue med kamin samt en forstue. Om søndagen bliver dagligstuen omdannet til kirkesal; sammen med forstuen kan den rumme o. 50 personer, når bænke og stole stilles tæt nok sammen. På taget har vi for nylig fået anbragt en klokkestabel med en lille klokke; den kan dog ikke høres langt væk.

Kirkelige handlinger er der naturligvis ikke mange af i en menighed, der hovedsagelig består af unge mænd. Forleden holdt vi dog bryllup; en af de danske konstabler havde fået sin kæreste herned fra Danmark og blev viet til hende i den lille kirke, som du bragte et billede af

i sidste nummer. Den ligger ved Louroujina, som er en stor landsby en halv times kørsel syd for Nicosia; her ligger en dansk styrke på ca. 50 mand. Kirken ligger helt for sig selv på toppen af et lille bjerg; man kan kun komme op til den til fods eller pr. jeep, vejen er absolut ikke egnet til almindelig bilkørsel. Bruden blev kørt op til kirken med manér; soldaterne havde pyntet en "brudejeep", så den var helt dækket af røde og hvide markblomster og så meget festlig ud. Da brudeparret kom ned fra bjerget efter vielsen, havde der samlet sig en hel flok af landsbyens beboere, som efter lokal skik modtog dem med blomster og smågaver.

FELTPRÆSTEN
DANCON/UNFICYP

Dåb har vi endnu ikke haft, men påskelørdag skal jeg døbe en lille cypriotisk pige på halvandet år. Hun er blevet adopteret af et amerikansk ægtepar, manden gør tjeneste for den amærikanske ambassade her. De tilhører en luthersk menighed i USA, og de vilde gerne have en luthersk præst til at døbe barnet. Nu er der ikke mange fastboende lutheranere på Cypern, og af lutherske præster findes der kun den danske, den finske og den svenske feltpræst. Ægteparret havde hørt om den danske præst og satte sig i forbindelse med mig. Dåben skal foregå i den engelske kirke her i Nicosia og naturligvis på engelsk, men rituelets ordlyd er den samme som i den danske folkekirkes dåbsritual. Det kan endda gå at skulle læse dåbsritualet på udenlandsk; det var værre juleaften, da jeg havde indladt mig på at holde en hel gudstjeneste på engelsk, som vikar for en canadisk feltpræst, der var blevet syg. Det var helt rart, da det var overstået.

Nå, men dette her bliver snart for langt. Siden sidst har vi sendt børnene hjem til Sennels; de gav mig lov til at beholde deres mor nogle uger endnu, men tiden går hurtigt, og inden længe vil hele familien igen være hjemme i Danmark. Dejlige Danmark med bøgetræer og rugbrød og

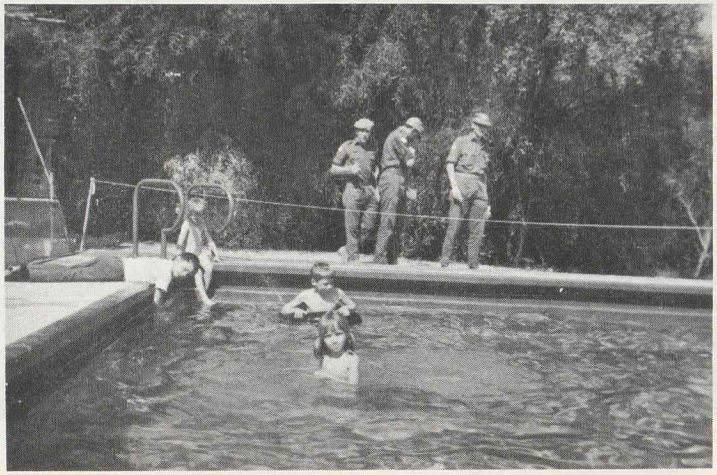

lyse aftner og gode venner og bekendte og meget andet, som man savner hernede. Det glæder vi os til. Men vi vil have minder om mange gode oplevelser hernede med os hjem.

Nu ønsker min kone og jeg alle dine læsere en glædelig påske og siger samtidig: på snarligt gensyn!

Anders J.Hindsholm

hvad der sker i sognet

6/4	påskedag	gudstjeneste kl. lo - kirkebil
7/4	2. påskedag	gudstjeneste kl. 14
13/4	1. søndag e. påske	gudstjeneste kl. lo (konfirmation)
2o/4	2. søndag e. påske	gudstjeneste kl. lo
27/4	3. søndag e. påske	gudstjeneste kl 14 kirkebil
2/5	alm. bededag	gudstjeneste kl. lo
2/5	Santalkredsenes basar - tid og sted bekendtgøres senere	
4/5	4. søndag e. påske	gudstjeneste kl. lo
11/5	5. søndag e. påske	gudstjeneste kl. lo
15/5	Kristi himmelfarts dag	gudstjeneste kl. lo
18/5	6. søndag e. påske	gudstjeneste kl. lo
25/5	pinsedag	gudstjeneste kl. lo -kirkebil
26/5	2. pinsedag	gudstjeneste kl. 14

SENNELS BIBLIOTEK

Mandag 14.30 — 16.30 Onsdag 18.00 — 20.00

TELEFON SENNELS 12

Sennels Lillebil
v. Karen Thøgersen
Telefon Sennels 19

Vognmand Kaj Smed
Telefon Sennels 3

Hov Lillebil
7 og 12 personers vogne
HENRY ANDERSEN - Telefon Skovsted 46

Nordjysk Gummi-Center
E. Brix Nielsen
Slidbaner og nye dæk Tlf. Thisted 2688